

Sense risc

Les notícies de salut laboral i medi ambient de la UGT de Catalunya

9

Març 2007

Nou quadre de malalties professionals

El 2006 deixa 202 morts a la feina

La UGT de Catalunya reivindica la creació dels delegats de prevenció territorials i sectorials

Canvi climàtic

Amb el finançament de:

www.ugt.cat

sumari

l'entrevista pàg. 2

Manuel Luque.
Professor dret del treball UPF

especialitza't pàg. 3

La presència de recursos preventius

Carretons elevadors

Risc biològic

L'atracament com a risc laboral al
sector d'estalvi i banca

el tema pàg. 7

Nou quadre de malalties professionals

tu opines pàg. 8

Paloma Olavide

medi ambient pàg. 9

Canvi climàtic

accidentalitat pàg. 11

La UGT de Catalunya reivindica la creació dels
delegats de prevenció territorials i sectorials

ha estat notícia pàg. 12

explica'ns pàg. 13

preguntes amb resposta pàg. 14

t'interessa pàg. 15

crèdits

SENSE RISC

Rambla de Santa Mònica, 10

08002 Barcelona

otprl@catalunya.ugt.org

933046832

DIRECCIÓ

Dionís Oña

COORDINACIÓ

Mamen Márquez

EQUIP DE REDACCIÓ

Àngel Escámez, Maite Escribano, Marta González,

Marta Juan, Maria Marín, Mamen Márquez, Lucía

Mateo, Germán Milara, Pere Nieto, Eduard Salvador,

Jaume Suriol.

TRADUCCIÓ I CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA

Anna Lliuró

DISSENY I MAQUETACIÓ

Jolines Producciones

IMPREMTA

Artyplan

DIPÒSIT LEGAL

paper reciclat

editorial

El 27 de febrer, es va celebrar una jornada de salut laboral explicativa de la nova normativa de malalties professionals, el recent quadre i l'actualitat de les malalties professionals al nostre país. Agraïm als més de 250 assistents a la jornada el seu interès, participació i sensibilitat cap a aquests temes.

La valoració que fem d'aquesta nova llei és positiva, tenint en compte la inclusió de noves condicions de treball de la nostra societat i la transposició automàtica del quadre europeu a la nostra legislació, que la farà molt més flexible que fins a ara.

Com actors actius de la nostra pròpia salut, hauríem de conèixer i utilitzar les eines de què disposem com les USL (unitats de salut laboral), les comissions de control i seguiment, i les comissions de prestacions especials de les mútues en les quals la UGT té participació.

Hem d'estar atents als problemes que puguin sorgir, principalment en la gestió de les malalties professionals, per falta de metges especialistes del treball, problemes de descoordinació, disfunció, gestió errònia, etc.

Però, malgrat les dificultats, tenim una nova eina, que crec que serà i és útil si la saben aprofitar, i una part, segurament molt petita, és a les nostres mans. En aquest sentit, us convido a participar activament en el desenvolupament d'aquest quadre perquè, entre altres, la salut que es deixa en el treball és la nostra salut. Per tant, companyes i companys, endavant

Dionís Oña i Martín

Manuel Luque

Vicedegà de Ciències del Treball de la Universitat Pompeu Fabra. Professor Titular de Dret del Treball. Director IUSLabor.

1.- Com valora la inclusió de la figura del recurs preventiu a la normativa? Creus que ajudarà a integrar la prevenció a l'empresa?

La meua valoració és positiva coneixent la realitat de la implantació de la prevenció de riscos laborals a les empreses, en el sentit que es crea una figura específica per "vigilar" el compliment de la normativa en matèria de seguretat i salut laboral.

En tot cas, penso que el fet que aquesta figura solament s'exigeixi en situacions de "risc important" pot tenir com a lectura negativa que les empreses amb una activitat no qualificada com a perillosa considerin que no és necessari la "vigilància" del compliment de les mesures planificades en funció dels riscos avaluats.

Crec que s'ha de fer una tasca important per part de l'Administració i dels agents socials sensibilitzant tots els integrants de les empreses que la prevenció (avaluació, planificació i execució/compliment) ha d'estar integrada en tots els nivells jeràrquics de l'empresa (art. 16 LPRL) i que la figura del recurs preventiu és un "plus" més entre les mesures de prevenció i protecció.

2.- No creus que és contradictori que es pugui subcontractar aquesta figura?

Certament sí. Considero que encara que és una figura legal introduïda per acord entre els agents socials, difícilment es pot considerar la compatibilitat de la permissió de la subcontractació d'aquesta figura amb una clara i contundent opció de la Directiva marc en matèria de seguretat i salut laboral a favor de la gestió interna de la prevenció, deixant a la subcontractació un espai d'actuació complementari –no substitutiu- i sempre que no sigui possible la gestió interna –causalitat.

3.- Sovint escoltem queixes de treballadors que han estat designats com a recursos preventius sense sentir-se recolzats ni reconeguts per l'empresa. Què els aconsellaries en aquests casos?

La llei exigeix que el recurs preventiu ha de tenir la capacitat (formació) i disposar dels mitjans necessaris i ser suficients en nombre per vigilar el compliment de l'activitat preventiva. Això vol dir que si bé l'empresari té la facultat d'escollir qui o quins treballadors desenvoluparan tasques de recurs preventiu, en tot cas els treballadors a escollir solament poden ser aquells perfectament capacitats. En qualsevol cas, considero que aquest plus de responsabilitat, encara que la llei no ho digui, s'hauria de traduir mitjançant la negociació col·lectiva en un plus salarial específic i, en la majoria dels casos, en la concertació d'un contracte específic d'assegurança pels danys i perjudicis que es puguin generar per aquesta actuació.

4.- El recurs preventiu, com afecta la coordinació empresarial? Quines obligacions tenen les empreses contractistes i les subcontractistes?

Legalment i reglamentàriament totes les empreses –titulars del centre de treball, principal, contractistes i subcontractistes- haurien de dotar-se de recursos preventius en funció que la seva activitat concurrent en un mateix centre de treball sigui considerada com a perillosa segons l'article 32 bis LPRL, 22 bis RSP, el RD 171/2004. Al sector de la construcció, la normativa aplicable exigeix la presència d'aquest recurs preventiu únicament pels contractistes i no pels subcontractistes, segurament perquè també hi és com a figura "vigilant" el coordinador en execució (que depèn del promotor), si bé no hi ha res que impedeixi que entre les mesures de coordinació s'obligui els subcontractistes a nomenar un recurs preventiu.

Eduard Salvador

La presència de recursos preventius

Jornada de treball UGT de Catalunya sobre recursos preventius. 31 de gener de 2007.

Amb la darrera reforma de la Llei de prevenció 54/2003, que va encaminada a assolir la integració de la prevenció de riscos laborals al si de l'empresa, s'introdueix l'article 32 bis. Aquest article estableix una nova mesura per controlar situacions d'especial risc i perillositat, la presència al centre de treball dels recursos preventius durant el temps que es mantingui la situació de risc.

La modificació del Reglament dels Serveis de Prevenció RD 604/2006, mitjançant l'article 22 bis, desenvolupa quan serà necessària aquesta presència.

Què s'entén per recursos preventius?

Persona/es a qui l'empresari podrà assignar el control de les situacions de risc mitjançant la seva presència al centre de treball:

- Un o més treballadors designats per l'empresa.
- Un o més membres del servei de prevenció propi.
- Un o més membres del servei de prevenció extern.
- O bé un o més **treballadors de l'empresa**.

Quan serà necessària?

S'estableix reglamentàriament la necessitat de la presència, en el centre de treball, dels recursos preventius en aquestes situacions:

- Quan els riscos puguin veure's agreujats per la concurrència d'operacions diverses (per exemple en treballs de construcció).
- Quan es realitzin activitats o processos que

reglamentàriament siguin considerats perillosos o amb riscos especials (risc greu de caiguda des d'altura, treballs amb risc d'enfonsament, activitats en les quals s'utilitzin màquines que no tinguin declaració CE, amb normativa sobre comercialització, procediment de certificació, treballs en espais confinats, treballs amb risc d'ofegament per immersió).

- Quan la necessitat d'aquesta presència sigui requerida per la Inspecció de Treball i Seguretat Social. La Inspecció de Treball compta amb un criteri tècnic (CT 39/2004) per propiciar una acció inspectora homogènia en el requeriment de la presència de recursos preventius al centre de treball.

Quin objectiu es persegueix?

La comprovació de l'eficàcia de les activitats preventives previstes en la planificació, així com de l'adequació d'aquestes activitats als riscos que pretenen prevenir-se o a l'aparició de riscos no previstos. Quan, com a resultat de la vigilància, s'observi un compliment deficient de les activitats preventives, les persones a les quals s'assigni la presència faran les indicacions necessàries per al compliment correcte i immediat de les activitats preventives. Hauran de posar aquestes circumstàncies en coneixement de l'empresari, perquè adopti les mesures necessàries per a corregir les deficiències observades si no s'han resolt encara.

Lucía Mateo

Carretons elevadors

El transport de mercaderies a l'interior del magatzem d'una indústria es realitza majoritàriament a través de vehicles rodats. Els més habituals són els carretons elevadors que, conduïts per un operari, disposen d'un mecanisme que permet l'elevació, el desplaçament i la ubicació dels productes a l'interior del magatzem.

Actualment, la utilització dels carretons elevadors és quotidiana a l'empresa de tipus industrial, de distribució, etc. És per aquest motiu que la seva utilització ha generat i genera moltes preguntes als treballadors/es.

Com a treballador, he d'estar format per portar el carretó elevador? És l'empresari el que m'ha de formar? Quines revisions s'han de fer als carretons? etc.

Fins fa uns mesos, l'Institut de Seguretat i Higiene tenia publicada una Nota Tècnica de Prevenció de Riscos Laborals NTP-214, l'any 2006 es van publicar les NTP 713, 714 i 715. Aquestes NTP concreten molt més temes dels que hem esmentat com ara la formació, el manteniment, etc.

Les NTP són documents editats per l'INSHT amb caràcter consultiu i no tenen caràcter vinculant, però en absència de normativa que reguli més específicament el tema tractat, els seus criteris són perfectament aplicables. Respecte de l'operador de carretons, el RD 1215/97 el defineix com "el treballador encarregat de la utilització d'un equip de treball" i en el seu annex II, apartat 2.1 estableix que "la conducció d'equips de treball automotors estarà reservada als treballadors que hagin rebut una formació específica per a la conducció segura d'aquests equips de treball":

La **formació** de l'operador en la conducció dels carretons elevadors és primordial, i per això haurien de ser persones amb les aptituds físiques i psíquiques adequades, que hagin rebut la formació suficient, que hagin estat autoritzades específicament per l'empresari per a aquest fi, i que hi hagi constància i registre tant de l'autorització com de la formació rebuda.

La diversitat d'equips i utilitzacions fa necessària una formació específica de l'operador per a cada tipus de carretó, a fi d'adquirir els coneixements necessaris. Aquesta formació s'haurà de revisar periòdicament per a adequar-la a la incorporació de les noves tecnologies i a les noves situacions de risc que puguin presentar-se (Llei de prevenció de riscos laborals 31/1995), i ha de formar-se i informar-se tot el personal relacionat amb el treball dels carretons. El programa de formació hauria d'estar adaptat als coneixements que siguin necessaris per a desenvolupar de forma segura les tasques pròpies del lloc de treball i les seves exigències.

Pel que fa al **manteniment** d'aquests equips de treball, s'ha de tenir en compte que els carretons poden convertir-se en màquines molt perilloses si se n'abandona el manteniment i que el correcte manteniment de l'entorn de treball redueix el manteniment del carretó; per exemple: mantenint els terres en bon estat es redueixen els impactes i sobretensions sobre la màquina, etc.

Si bé el RD 1215/1997 no concreta quins equips han de disposar de manteniment, la nostra opinió és que aquestes màquines mòbils haurien de tenir un diari de manteniment, aquest mateix Reial decret als articles 4.2 i 4.4 estableix l'exigència de "comprovacions periòdiques" i de documentar els resultats d'aquestes revisions en tots aquells equips de treball que pel seu

ús siguin susceptibles de patir un deteriorament que pugui portar a situacions perilloses.

Independentment del tipus de manteniment que es porti a terme, i que serà el més adequat a les característiques del carretó, a les característiques de treball, a les característiques de l'entorn i lloc de treball..., s'ha de fer addicionalment una revisió diària que consistirà que el mateix operari realitzi una sèrie de breus comprovacions, de caràcter visual, que s'efectuïn diàriament o abans de cada torn de treball, per a comprovar el bon estat funcional del carretó. Per a ser "acceptable", parlant en termes preventius, hauria de quedar constància escrita de la realització d'aquestes comprovacions, la data o torn de realització, i la signatura de la persona que fa les comprovacions. Referent a la utilització d'aquests carretons per **elevat persones**, el RD 1215/1997 Annex II. 3.1b) indica que: "l'elevació de treballadors només estarà permesa mitjançant equips de treball i accessoris previstos a aquest efecte"; és a dir, equips concebuts, dissenyats i construïts específicament per a elevar persones inclosos en el RD 56/1995.

No obstant això, assenyala que, quan amb caràcter excepcional hagin d'utilitzar-se per a aquest fi equips de treball no previstos per a això, s'hauran de prendre les mesures necessàries per a garantir la seguretat dels treballadors i disposar d'una vigilància adequada. És l'autoritat laboral competent la que té la facultat de definir i/o autoritzar, o no, aquest ús excepcional. Per acabar, cal assenyalar que, quan sigui necessari, s'hauran d'utilitzar casc i botes de seguretat, jaquetes reflectores, equips d'abric, protectors auditius, etc. En particular, ha de prohibir-se treballar al carretó i portar polseres, cadenes, robes folgades, cabells llargs no recollits, etc., a causa del risc que presenten d'atrapament amb peces en moviment, arestes, etc.

Àngel Escámez / María Marín

Risc biològic

Què entenem com a risc biològic?

Els riscos biològics són aquells riscos associats a l'exposició d'agents biològics i que poden causar diferents tipus de malalties o infeccions, que es poden transmetre dels animals a l'home i de l'home als animals –zoonosi- i també d'una persona a una altra.

Parlem de risc biològic professional quan l'exposició a l'agent biològic és deguda a l'activitat laboral de la persona treballadora. El risc biològic professional es pot generar pel contacte del treballador/a amb altres persones, pacients, alumnes, o pel contacte amb éssers vius, animals o plantes d'experimentació, o de productes, excrements o excrecions d'éssers vius infectats. Accidents com contactes amb sang, punxades, talls, ferides o la contaminació biològica d'estrís de treball, poden facilitar el contagi per agents biològics.

Les malalties infeccioses més comunes produïdes per agents biològics en l'ambient laboral són: hepatitis B, hepatitis C, síndrome d'immunodeficiència adquirida (SIDA), tètanus, tifus i tuberculosi.

Per a contreure una infecció per agents biològics han de donar-se tres condicions: l'existència d'un agent biològic infecciós, una via de transmissió d'aquest agent fins al receptor i un individu receptor de l'agent o hoste, en el nostre cas, un treballador o treballadora.

Els agents biològics al lloc de treball

Els agents biològics poden viure lliures o en altres éssers vius que fan de portadors fins a arribar a l'hoste final.

Els éssers vius portadors dels agents biològics poden expulsar-los a l'exterior mitjançant la pròpia respiració, les secrecions -saliva, suor, semen, mucositat-, a través de ferides, de la sang, de l'orina o de les femtes.

Els agents biològics poden ser virus, bacteris, fongs i protozous.

Els virus són agents infecciosos submicroscòpics, paràsits intracel·lulars obligats de plantes, animals i bacteris. Els virus es transmeten per via dèrmica, respiratòria, digestiva... i fan servir el medi ambient per disseminar-se fins al seu hoste, en aquest cas un treballador o treballadora.

Els bacteris són microorganismes unicel·lulars procariotes. Es transmeten per via dèrmica, respiratòria, digestiva... i fan servir el medi ambient per disseminar-se fins al seu hoste, en aquest cas un treballador o treballadora.

Un fong és un organisme unicel·lular o pluricel·lular eucariòtic i heteròtrof que es nodreix per absorció i es reproduïx sexualment i/o asexualment.

Els protozous són microorganismes unicel·lulars eucariotes que actuen com a predadors de les poblacions d'algues i bacterianes.

En general, les patologies causades per agents biològics poden ser:

- Reaccions al·lèrgiques com asma, rinitis, conjuntivitis, pneumònies persistents...
- Malalties infeccioses.

Hi ha una sèrie de malalties transmissibles considerades de declaració obligatòria (Resolució 22,12,1981. Llistat de malalties de declaració obligatòria, RD 2050/1982, normes complementàries sobre malalties de declaració obligatòria).

RD 664/1997, de protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a agents biològics al lloc de treball

El RD 664/1997, de protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a agents biològics al lloc de treball, estableix la classificació dels agents biològics en 4 grups de risc, segons el seu índex de risc d'infecció. Es considera el risc per a la salut de la persona (gravetat de la infecció, facilitat de contaminació, existència de vacuna o tractament...) i també els possibles danys al col·lectiu (facilitat de transmissió i contaminació entre persones, resistència a descontaminants o tractament i vacunes).

Agent biològic de grup 1: són agents biològics que amb poca probabilitat causen malalties a les persones.

Agent biològic de grup 2: són agents biològics que causen malalties a les persones. Col·lectivament és poc probable que es propaguin, i existeixen vacunes i tractaments per a combatre'ls.

Agent biològic de grup 3: són agents biològics que causen malalties greus a les persones. Col·lectivament és probable que es propaguin, i no existeixen vacunes ni tractaments per a combatre'ls.

Agent biològic de grup 4: són agents biològics que causen malalties a les persones, presenten un greu perill. Col·lectivament és molt probable que es propaguin, i no existeixen vacunes i tractaments per a combatre'ls.

Marta Juan

L'atracament com a risc laboral al sector d'estalvi i banca

Les reticències de la patronal del sector d'estalvi i banca a aplicar la normativa de prevenció de riscos als centres de treball tornen a ser notícia. Si fa uns anys ens sorprenia una sentència judicial que donava la raó a la Direcció del BBVA en no aplicar la normativa de pantalles de visualització de dades, afirmant que els treballadors del sector no es podien considerar com a usuaris, ara

la polèmica se centra en el tractament del risc d'atracament en les avaluacions i en la consideració com accident laboral (i no com a malaltia comuna, tal i com es fa actualment) dels trastorns psíquics que puguin ocasionar.

És evident que l'atracament constitueix un risc laboral pels treballadors d'aquests sectors, perquè respon totalment a la definició legal de risc laboral que fa la Llei de prevenció de riscos laborals (art. 4). Per aquest motiu, cal tenir en compte aquest risc i incloure'l a les avaluacions dels diferents llocs de treball, tal i com estableix la mateixa normativa (art. 16). A més a més, hem de recordar que tant el Reglament de seguretat privada (RD 2364/1994), com l'Ordre del 23 d'abril de 1997, estableixen mesures específiques de seguretat en entitats de crèdit que, necessàriament, s'han de considerar a les avaluacions de risc: control d'accessos, registre d'imatges, sistemes d'alarma i polsadors, blindatges, cartells dissuasius, caixes fortes, caixers automàtics, etc.

També és clar que els danys a la salut que puguin ocasionar aquestes situacions, ja siguin lesions, ferides o trastorns psíquics, han de tenir la consideració d'accident de treball tal i com estableix la Llei General de la Seguretat Social (art. 115.1, punt e, del RD Legislatiu 1/1994): "Les malalties, no incloses en l'article següent, que contregui el treballador amb motiu de la realització del seu treball, sempre que es provi que la malaltia va tenir per causa exclusiva l'execució del treball". Si en el cas dels danys físics no hi ha problema per a considerar-los accidents laborals, els danys psíquics que pot ocasionar un atracament normalment passen desapercebuts i es comptabilitzen com a malalties comunes, amb el conseqüent perjudici que això ocasiona al treballador a efectes de prestacions.

Cada any es produeixen a l'Estat espanyol més de 700 robatoris amb violència i intimidació a bancs i caixes d'estalvi que afecten tant treballadors com clients. Es calcula que entre el 10% i el 30% dels treballadors i les treballadores que han estat víctimes d'un atracament acaben patint trastorns seriosos que afloren en un termini de tres mesos: estrès posttraumàtic, depressió, ansietat, etc. Per aquest motiu, cal que tant les empreses com els serveis de prevenció i les mútues, assumeixin les responsabilitats que els corresponen: uns, avaluant els riscos i establint una vigilància de la salut adequada que permeti relacionar els danys amb les seves causes; i les altres, fent-se càrrec de les prestacions derivades de les contingències laborals.

Eduard Salvador

Nou quadre de malalties professionals

El 27 de febrer es va celebrar la jornada de malalties professionals amb gran èxit d'assistència de delegats de prevenció de la nostra organització. Van participar com a ponents la Dra. Laura Ramírez, de la Unitat de Salut del Barcelonès Nord, el Dr. Fernando García Benavides de la Universitat Pompeu Fabra, la Dra. Josefina Jardí, gerent de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM) i per part de la nostra organització, el Sr. Dionís Oña, secretari de Medi Ambient i Salut Laboral de la UGT de Catalunya. Podeu consultar les conclusions i les ponències a la nostra pàgina web, www.ugt.cat, en documents dins del apartat salut laboral, anomenat malalties professionals.

El 19 de desembre del 2006, es va aprovar l'esperada reforma de les malalties professionals. Aquesta nova regulació normativa substitueix el RD 1995/1978, de 12 de maig, i estableix un nou quadre de malalties professionals, on s'incorporen les malalties i/o agents del quadre derogat i introdueix, d'una banda, un nou llistat de malalties professionals obert -s'hi han incorporat totes les malalties de l'annex I del llistat europeu- i estableix la incorporació automàtica de les noves malalties que s'incorporen al llistat europeu.

I d'altra banda, estableix la incorporació al llistat de les malalties professionals que declara com a tals l'entitat gestora. El text incorpora en un annex II les patologies o agents en què hi ha evidència de la seva relació amb el treball com a prioritàries per a incloure's en el llistat definitiu.

Malgrat que hi ha reclamacions demanades per la UGT que no són ateses en el nou text normatiu -la inclusió de les malalties derivades dels riscos psicosocials, que

la mateixa Recomanació Europea estableix la necessitat que se n'estudiï prioritàriament la inclusió en els llistats dels estats membre-, el text recull el que per a la UGT ha estat prioritari, això és l'establiment de criteris per a articular un sistema de declaració, notificació, reconeixement i registre de les malalties professionals, i instrumentalitza els mitjans per a dur-ho a terme.

El primer canvi substancial respecte a la normativa en vigor és l'eliminació de comunicació de l'empresari d'una malaltia professional, que elimina una de les traves més importants per al reconeixement de la malaltia professional.

Al nou RD s'estableix que el Sistema Sanitari Públic, a través de l'autoritat competent o de la Inspecció Mèdica i els serveis de prevenció, davant l'evidència de l'origen professional d'una malaltia, ho comunicarà a l'entitat gestora, perquè determini el caràcter professional de la patologia i es pugui incloure al llistat.

S'atorga la facultat als metges del Sistema Nacional de Salut, en virtut de les seves actuacions professionals, perquè quan tinguin coneixement de l'existència d'una malaltia que podria ser qualificada com a professional, ho comuniquin, a través de l'organisme competent de cada comunitat autònoma, a l'entitat gestora de la Seguretat Social als efectes de qualificació previstos en la nova normativa. La mateixa comunicació l'hauran de realitzar els facultatius del servei de prevenció.

Per al registre i anàlisi de les malalties professionals, es crea en l'àmbit de la Seguretat Social una unitat específica en col·laboració amb els òrgans tècnics dels ministeris de Treball i Assumptes Socials i de Sanitat i Consum i els serveis públics de salut de les comunitats autònomes.

S'estableix l'obligació que els òrgans tècnics dels ministeris de Treball i Assumptes Socials i de Sanitat i Consum elaborin una guia dels símptomes i patologies relacionats amb l'agent causant de la malaltia professional, que serveixi com a font d'informació i ajuda per al diagnòstic.

Creiem que amb aquesta actualització normativa s'aclareixen, ordenen i sistematitzen les actuacions, perquè les autoritats laborals i sanitàries investiguin les malalties professionals a fi de determinar-ne les causes, les mesures preventives que cal adoptar i, si escau, les responsabilitats legals. No obstant això, per a la millora del sistema de notificació i informació de malalties professionals, ha de contemplar-se la vigilància i investigació de les situacions epidèmiques o brots de naturalesa laboral, causats per malalties conegudes o emergents, que puguin afectar una empresa o sector, i per a això, demanem que s'estableixi

un centre de referència estatal de les malalties professionals, i la posada en marxa immediata dels instruments que permet aquest RD -entre altres, un pla de formació preventiva per als metges d'atenció primària i la publicació de la guia d'ajuda al diagnòstic de les malalties professionals.

Mamen Márquez

Paloma Olavide. Metgessa penitenciària. Responsable Salut Laboral i Medi Ambient en el sector de la Generalitat. FSP-Serveis Públics

Nou quadre de malalties professionals

El quadre de malalties professionals es divideix en:

- **Malalties professionals causades per agents químics.** En aquest apartat la reforma estableix més detall en activitats, inclusió de noves substàncies químiques.
- **Malalties professionals causades per agents físics.** S'ha adaptat a la nova normativa de soroll. Detalla per a les vibracions mecàniques una afectació vascular i osteoarticular, i especifica activitats. Postures forçades, especifica en totes les patologies osteomusculars i nervioses el mecanisme causant de la lesió, i amplia activitats. Concreta les patologies de les beines tendinoses. Inclou malalties oftalmològiques per exposició a radiacions no ionitzants i inclou els nòduls de cordes vocals en professionals que utilitzen la veu.
- **Malalties professionals causades per agents biològics.** S'ha adaptat a la nova normativa d'agents biològics. S'identifiquen nous agents com les micosis i les malalties produïdes per legionel·la.
- **Malalties professionals causades per inhalació** de substàncies i agents no compresos en altres apartats. S'especifica per a cada substància la malaltia produïda i s'inclouen noves activitats.
- **Malalties professionals de la pell** causades per substàncies i agents no compresos en algun dels altres apartats. S'especificuen substàncies causants, i s'inclouen noves activitats.
- **Malalties professionals causades per agents carcinògens.** S'especifica per a cada substància la malaltia que produeix i s'inclouen noves activitats com mesotelioma d'altres localitzacions, neoplàsia maligna de cavitat nasal en contacte amb pols de fusta dura, etc.

Com valoren el nou quadre de malalties professionals?

Aquest nou Reial decret s'ha anat ajornant massa i, com a conseqüència d'aquesta llarga espera, les expectatives que teníem eren molt altes. Personalment, m'hauria agradat molt que es fes un pas endavant pel que fa a totes aquelles malalties relacionades amb els riscos psicosocials i s'haguessin inclòs en el llistat, ja que existeix una recomanació europea en aquest sentit i es tracta de patologies emergents.

Aquesta modificació fomenta la coordinació entre el Ministeri de Treball i el Ministeri de Salut. Creus que finalment es portarà a terme?

Jo sóc optimista i desitjo que així sigui. Probablement ens tocarà a nosaltres, els representants dels treballadors, impulsar aquesta coordinació instant les administracions al compliment estricte de tot allò que la nova legislació contempla. Estic segura que des de la UGT es farà tot el possible perquè aquesta coordinació sigui una realitat. Des d'ara ens posem en marxa perquè aspectes com la creació d'una unitat específica per al registre i l'anàlisi de les malalties professionals, o l'elaboració de guies sobre símptomes i patologies relacionades amb agents causants de malalties professionals, siguin exemples immediats d'aquesta coordinació entre els ministeris de Treball, Salut i els Departaments de Salut de les diferents comunitats autònomes. Penso que la creació d'un centre de referència estatal de malalties professionals es fa del tot necessari i ajudaria a l'esmentada coordinació interministerial.

Per últim, voldria afegir que un pas pendent i fonamental és la formació dels metges d'atenció primària en aquest tipus de malalties relacionades amb el treball, ja que com es diu en el nostre àmbit mèdic: *"només es diagnostica el que se sap, només se sap el que s'estudia"*.

Mamen Márquez

Canvi climàtic

Encara que poden produir-se variacions climàtiques de forma natural, s'ha consensuat, al món científic, que s'està produint un canvi climàtic com a conseqüència de l'activitat humana i de les pautes de consum de la població, que provoca un augment de les concentracions de gasos d'efecte hivernacle, responsables majoritaris d'aquest problema.

Les grans emissions d'aquests gasos (diòxid de carboni, metà, clorofluorocarbons, òxids nitrosos...) procedeixen del transport rodat, la indústria, la gestió dels residus, i la ramaderia, en general, i incrementen significativament l'efecte hivernacle i generen una sèrie d'impactes ambientals, socials i econòmics, a mitjà i llarg termini, les magnituds dels quals encara són difícils de quantificar.

El primer reconeixement internacional del problema del canvi climàtic i de la necessitat d'actuar va tenir lloc l'any 1992, en el marc de la Cimera de la Terra celebrada a Rio de Janeiro, quan es va aprovar el com a element central dels esforços mundials per combatre l'escalfament de la Terra. L'objectiu del conveni és l'estabilització de les concentracions de gasos amb efecte hivernacle a l'atmosfera a un nivell que eviti interferències antropogèniques perilloses al sistema climàtic.

Però, l'existència d'un canvi en les condicions climàtiques actuals a escala global és una evidència. Les

conseqüències del canvi climàtic pronosticades pels científics del Panell intergovernamental sobre el canvi climàtic són les següents:

- Confirmació de l'augment de les temperatures de l'últim segle i augment de les temperatures entre 1,4 i 5,8°C durant aquest segle.
- Constatació de l'augment de la freqüència i intensitat de fenòmens meteorològics extrems, retrocés de glaceres, desertificació, pluges de caràcter torrencial i pujada del nivell del mar, que confirmen canvis al sistema climàtic global.
- Relació entre l'escalfament del clima i l'acció humana: l'informe de la UE presenta evidències noves i més poderoses que l'escalfament observat en els últims 50 anys és degut a les activitats humanes.
- Canvi en el cicle de distribució de les precipitacions.
- Enduriment de les sequeres, en particular al sud d'Europa.
- Pujada del nivell del mar d'entre 9 i 88 cm per a l'any 2100, que inundaria zones que avui són densament poblades.
- Difusió de malalties de tipus tropical en zones avui de clima temperat.

Aturar-les és, ara per ara, el principal repte ambiental:

- Per la dimensió dels seus efectes. Alteracions climàtiques que comporten seriosos impactes ambientals a nivell planetari i al sistema socioeconòmic.
- Per l'origen antropogènic del problema. Les principals fonts dels gasos d'efecte hivernacle són: crema de combustibles, processos industrials, agricultura, turisme...
- Pel caràcter de les solucions. Els efectes de l'emissió al sistema climàtic és independent del país on es trobi la font. Per aquest motiu, és imprescindible una solució multilateral i global.

Per a resoldre el problema del canvi climàtic es requereix una sòlida cooperació internacional. La Unió Europea és responsable d'aproximadament el 15% de les emissions mundials de gasos d'efecte hivernacle, però en canvi, només representa el 5% de la població mundial. Un primer pas és reduir un 8% els nivells, però per assolir aquesta fita tan modesta, caldrà que tots els sectors econòmics responsables d'aquestes emissions facin un esforç considerable.

El Protocol de Kyoto, adoptat al desembre de 1997, té com objectiu reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle a tot el món i lluitar contra l'escalfament de la terra, perquè el canvi climàtic no es converteixi en un problema greu. Per tant, no complir el Protocol suposarà una amenaça per a la seguretat i l'estabilitat social, atès que augmentaran de forma devastadora les inundacions i altres fenòmens meteorològics extrems, que afectaran l'agricultura, la modificació del quadre de malalties de tot el món (que es propagaran), entre d'altres conseqüències.

Els costos econòmics derivats de pal·liar les conseqüències del canvi climàtic seran més alts que els costos de les mesures necessàries per aturar-los

Els costos econòmics d'aquests canvis seran més alts que els costos de les mesures necessàries per aturar-los. Segons estimacions científiques, és necessari reduir a llarg termini les emissions globals de gasos d'efecte hivernacle -aproximadament un 70% respecte dels nivells de 1990. Cap a l'any 2020, la reducció global hauria de ser de l'ordre del 20%-40% (segons els índexs reals de creixement econòmic i, per tant, les emissions d'efecte hivernacle, i en funció de l'èxit de les mesures adoptades per a combatre el canvi climàtic) respecte de l'any 1990, mitjançant un acord internacional eficaç.

Des de la UGT de Catalunya considerem que reorientar l'economia a les exigències del Protocol de Kyoto és una oportunitat clau per accelerar la transició a un model energètic més sostenible. Complir aquest objectiu significa apostar per un procés de convergència i per augmentar la competitivitat del nostre sector productiu.

És important implicar tots els sectors responsables de l'emissió de gasos per tal que aquesta línia de treball sigui totalment assumible. És una prioritat l'adequació dels sectors industrials invertint i millorant la tecnologia de les nostres empreses per mantenir la competitivitat de la indústria afectada. Considerem que per canviar la tendència i avançar de forma realista, tenint present la situació econòmica, tecnològica i distribució sectorial de l'ocupació de la nostra indústria, és necessari cercar vies alternatives que permetin reduir les emissions a un ritme considerable, evitant la deslocalització industrial i, sobretot, preservant l'ocupació.

D'altra banda, serà necessari continuar mantenint reunions entre les parts implicades (Administració, patronal, sindicats) per tal de consensuar acords amb alternatives que no suposin una externalització de costos per a la societat, i que siguin beneficioses tant per al sector empresarial com pel conjunt dels treballadors i ciutadans d'aquest país.

Per tant, des de la UGT de Catalunya proposem:

- Elaboració, amb urgència, d'un pla de xoc per tal de determinar l'impacte que suposarà en els diferents sectors afectats complir els compromisos presos a Kyoto, i establir les mesures oportunes per tal que no afecti l'economia, la competitivitat de les nostres empreses i els llocs de treball.
- Establir mesures específiques per augmentar l'eficiència energètica, l'estalvi d'energia i el consum de matèries primeres i energies renovables, i per a reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle diferents del CO₂. Això es pot fer, per exemple, amb legislació específica, acords mediambientals amb la indústria, eines de mercat i suport a l'aplicació de tecnologies avançades.
- Integració dels objectius relatius al canvi climàtic en polítiques sectorials comunitàries (transport, energia, indústria, agricultura i política regional), sobre objectius específics, indicant les mesures concretes que s'han d'adoptar i elaborant indicadors pertinents.
- Més investigació en tecnologia i materials innovadors.
- Més informació als ciutadans, les empreses i els treballadors, entorn al canvi climàtic, i com els pot afectar a nivell local, i per indicar com es pot contribuir a la resolució del problema. Anàlisi a nivell regional de l'impacte directe per a comprendre la necessitat d'un canvi i contribuir a augmentar la sensibilització.
- D'altra banda, serà totalment imprescindible, tal i com estableix el VI Programa d'Acció de la Comunitat Europea en matèria de medi ambient, el suport econòmic per a la indústria, per afrontar aquest repte i, d'aquesta manera, donar suport a la innovació, desenvolupar projectes nous i serveis i guanyar nous mercats a escala mundial.

Marta González / Maite Escribano

La UGT de Catalunya reivindica la creació dels delegats de prevenció territorials i sectorials

L'accidentalitat laboral durant el passat 2006 ens dona unes xifres que no ens poden deixar indiferents. Els accidents a la feina l'any passat van deixar un total de 202 morts, 143 dels quals han estat accidents mortals al lloc de la feina i 59 in itinere.

Si observem la diferència que hi ha dels accidents amb baixa del 2006 respecte al 2005 hi ha un increment de 10.305 accidents. Això representaria un increment diari de 28 accidents. Els greus han pujat un 6,91%, els lleus han baixat un 12,16%, i els mortals han augmentat un 40,20%, respecte al 2005.

Pel que fa als accidents in itinere, s'ha produït un augment del 6,72%. Els accidents greus han pujat un 7,23%, els greus han baixat un 15,37%, i els mortals han pujat un 13,46%, respecte el 2005. Quant als accidents mortals per sectors, es desglossen de la forma següent: 3 a l'agricultura (augment del 0% respecte al 2005), 37 a la construcció (augment del 8,82%), 34 a la indústria (augment del 47,83%) i 69 al sector serveis (augment del 64,29%). S'observa una especial pujada dels accidents mortals al sector de serveis. Tot i això, si aprofundim molt més als subsectors que engloben aquest sector, podríem donar més dades on es produeix un increment més alt de l'accidentalitat.

En aquest àmbit, ens trobem empreses que descentralitzen la seva activitat cap a altres sectors d'activitat. Per exemple, empreses que estan al sector de productivitat de serveis i treballen per la construcció. Tot i això, les dades que ens faciliten el Departament de Treball no aprofundeixen a donar-nos les activitats concretes d'aquest subsector. Per exemple, si mirem el CNAE 45 (subsector construcció), els accidents totals amb baixa han augmentat un 14,14 %, els greus han pujat un 14,65 %, els lleus han baixat un 3,76%, i els mortals han pujat un 8,82 %. En aquest cas, si poguéssim desglossar molt més les dades, podríem veure en quines activitats es produeixen més accidents. Hi tenim activitats com ara preparació d'obres, acabat de l'edifici i obres, on trobem instal·lació de fusteria, pintura, etc., entre d'altres. És per això evident la rellevància que té poder filar més prim, i disposar de valors més acurats.

I el 2007 va en camí de ser encara pitjor quant a accidents laborals. En els només tres mesos d'aquest any, són molt preocupants les xifres de morts a la feina que hem conegut a través dels mitjans de comunicació. A mitjan mes de febrer, en només tres dies es van produir cinc

morts, i a mitjan mes de març ja hem comptabilitzat 15 accidents mortals, a l'espera de les xifres oficials.

Davant d'aquestes dades, **la UGT de Catalunya exigeix:**

- **Que l'Administració apliqui amb fermesa i faci complir amb rigor la normativa de prevenció de riscos laborals.**

S'ha de passar d'una vegada de la política preventiva, que no està servint per posar fi a la xacra de la sinistralitat laboral, a l'actuació coercitiva sobre les empreses que no es preocupen per la seguretat i la vida dels seus treballadors i treballadores.

- **Que l'Administració posi en marxa campanyes de sensibilització i conscienciació** per tal de crear la cultura preventiva que encara manca al nostre país. En aquest sentit, demanem als responsables polítics que agilitzin la informació de les dades de sinistralitat laboral i que les facin públiques setmanalment, tal i com es fa en altres sectors, com per exemple la sinistralitat a la carretera. Actualment, les dades de sinistralitat laboral es coneixen amb dos mesos de retard.

- Seria important de conèixer dintre de l'accidentalitat per CNAE disposar de dades amb més de dos dígitos, per veure i saber **quins són els subsectors on es produeixen aquests accidents.**

- Que, tal i com recull el nou Estatut de Catalunya, es faci el **traspàs de manera immediata de les competències de la Inspecció de Treball a la Generalitat**, i que es multipliqui per 3 el nombre d'inspectors, per tal d'igualar la ràtio al nivell europeu.

- La immediata convocatòria de la **Taula de Salut Laboral del Departament de Treball.**

- Quant als accidents in itinere, el nostre sindicat considera imprescindible una **millora de les infraestructures viàries** i, sobretot, de l'accessibilitat als polígons industrials. La manca de transport públic que arribi a tots els llocs de treball està provocant la mort de molts treballadors i treballadores que han de fer cada dia trajectes llargs en vehicles privats.

- A més, **la UGT de Catalunya torna a reivindicar la creació dels delegats de prevenció territorials i sectorials.** A les grans empreses, els comitès d'empresa ja incorporen el delegat de prevenció de riscos laborals, però a les empreses petites -moltes sense sindicació (sobretot a les de menys de 6 treballadors, on no és possible la representació sindical)-és necessària una figura sindical que visiti diferents empreses (ja siguin les d'un mateix territori o les d'un mateix sector) per assessorar tant els treballadors com els empresaris i vetllar per la seguretat de la plantilla.

Mària Marín

Espanya. Tres de cada quatre treballadors pateixen dolors musculars per esforços i males postures - 09/01/2007

Les molèsties musculoesquelètiques, que es deriven de les postures i dels esforços que es realitzen en el treball, afecten el 75% dels treballadors, segons l'Enquesta de Condicions de Treball 2005. L'informe, elaborat per l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball a partir de 2.115 entrevistes, afegeix que la majoria de queixes correspon a la part baixa de l'esquena (el 34,2%), mentre que en el sector de la construcció aquesta xifra arriba a gairebé el 50%. L'informe assegura que la mitjana d'hores treballades per setmana és de 39,6 hores, xifra superior entre els empleats de la construcció (43 hores) i de la indústria (41 hores), i assenjala que la mitjana dels homes (41,6) és superior a la de les dones (36,9).

Font de dades: 20 minutos

L'Ajuntament pacta amb els sindicats evitar la subcontractació en cadena a les seves obres

BARCELONA. L'Ajuntament de Barcelona ha ratificat el seu compromís amb els sindicats CCOO i UGT d'evitar la subcontractació en cadena a les obres municipals i garantir que les condicions de seguretat compleixen la normativa, com a mesures per a minimitzar els possibles accidents laborals. El conveni fixa un topall per a les subcontractacions i estableix que només el 50% del preu del contracte de l'obra pot ser subcontractada a una altra empresa. També obliga els contractistes i subcontractistes a estar al corrent dels seus impostos i de l'aplicació de les normatives de seguretat i riscos laborals. L'acord

preveu que l'Ajuntament atorgui una subvenció de 136.000 euros entre aquest any i el 2008 per a desenvolupar aquest conveni, i que els sindicats designaran un representant per a fer el seguiment de les obres municipals -vigilància a peu d'obra. Aquest delegat sindical prestarà assistència i assessorarà els treballadors de l'obra, vigilarà que es compleixin les mesures de protecció i seguretat i, si ho determina, «pot requerir que es paralizati l'obra», perquè s'incompleix la normativa, va dir Casas.

ABC 20/01/2007

El canvi climàtic posarà en risc d'extinció el 30% de les espècies

Els científics consideren que el 30% de les espècies del planeta estaran en greu risc d'extinció si les temperatures pugen aquest segle entorn de dos graus centígrads, que és molt probable, com a conseqüència del canvi climàtic. La salut, les infraestructures, la disponibilitat d'aigua dolça o les collites, en moltes regions es veuran també afectades per l'escalfament, que tindrà globalment efectes negatius si se supera aquest nivell de temperatures. Els impactes del canvi són ja visibles, i mostren l'efecte de l'activitat humana durant els últims 30 anys, asseguren

els experts. Els especialistes assenyalen que les mesures per a contenir les emissions de gasos d'efecte hivernacle i les orientades a facilitar l'adaptació dels sistemes naturals i socials són complementàries per a atenuar els impactes negatius del fenomen. L'esborrany de l'estudi de l'impacte del canvi climàtic pot patir modificacions d'ara a l'abril, quan se'n discutirà a fons l'aprovació. Però, les grans línies d'aquest resum emergeixen del Panell intergovernamental sobre canvi climàtic (IPCC), que es debat aquests dies a París.

París, 31 gener (El País)

Francisco González Rabanal

President del Comitè i membre del Comitè de Seguretat i Salut. Secretari del Sector Energètic FIA-VOM

Actualment treballa en una empresa del grup AGBAR, ubicada al Maresme, dedicada a la depuració d'aigües residuals.

Quins riscos existeixen en el sector de l'aigua residual? I a què es deuen?

Des d'influent a la planta a l'efluent al mar, l'aigua passa per tot un procés de decantació, aireig i floculació, és en aquesta última etapa a través d'un procés d'oxigenació i desnitrificació es creen uns fangs que, posteriorment, en el seu procés de deshidratació generen uns gasos -metà, sulfhídric i monòxid de carboni- molt nocius per a la salut del conjunt dels treballadors/es, depenent del grau d'exposició i concentració. Tots els treballadors/es d'aquest sector estem exposats diàriament a riscos de caràcter químic i biològic, procedents de gasos i de partícules volàtils, i encara no sabem els efectes secundaris que ens poden produir en un futur. Però, actualment, ja hem hagut de patir accidents que desgraciadament s'han cobrat la vida de treballadors i companys d'aquest sector.

Has tingut algun conflicte a causa de la perillositat del sector?

Sí, per la seva importància i transcendència cal destacar que a través de la negociació col·lectiva, els companys de la FIA-UGT hem instat la patronal que ens reconegui el plus de toxicitat que estableix el nostre conveni d'aplicació, independentment d'exigir el compliment de la Llei de prevenció de riscos laborals, i tots els protocols de seguretat. En no aconseguir cap acord, vam haver d'interposar una demanda al jutjat social, perquè fos aquest òrgan el que en primera instància ens reconegués el nostre dret a cobrar el plus.

Vam aconseguir guanyar el plet, però, posteriorment, ens vam veure sotmesos a tot un procés legal davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i en última

instància davant la sala 4a del Tribunal Suprem, que va dictar interlocutòria desestimant el recurs de cassació per a la unificació de doctrina. Atenent que és una sentència declarativa, actualment estem en un procés de negociació per a l'execució de la sentència i acabar tota una lluita legal que ens ha costat més de tres anys.

Des de la FIA-UGT estem instant les administracions públiques, i més concretament l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), que es reconegui el dret dels treballadors de tot Catalunya a percebre sense més dilació aquest plus que, ajustant-se a dret, se'ns reconeix, i que s'extremen i controlin totes les mesures de seguretat, a causa del perill que representa per a la salut dels treballadors/es del sector del cycle integral de l'aigua.

Quina recomanació de caràcter general impulsaries?

M'agradaria que cap delegat/da ni afiliat/da, quan no se'ls reconegui un dret que ja ve regulat en el nostre ordenament jurídic, no dubti a utilitzar les vies legals que estan a la nostra disposició, perquè hem de fer ús de la justícia i de les lleis de procediment laboral per a resoldre els conflictes que creiem que milloren les nostres condicions laborals i socials a l'àmbit de les nostres empreses, i poder defensar amb més eficàcia els treballadors de la UGT.

Eduard Salvador

Amb l'aprovació del nou quadre de malalties professionals, qui ha de fer la comunicació d'aquesta malaltia? Qui pot qualificar si una malaltia és professional o no?

Amb l'aprovació del nou quadre de malalties professionals (RD 1299/2006, de 10 de novembre), s'ha modificat l'actual mecanisme d'iniciació. Amb el nou sistema, la comunicació de les malalties que siguin qualificades de professionals correspon als facultatius del Sistema Nacional de Salut i als facultatius del servei de prevenció, quan tinguin coneixement de l'existència d'una malaltia professional inclosa en el nou quadre de malalties professionals o en la llista complementària de malalties de les quals se sospita l'origen professional. La comunicació es farà a través de l'organisme competent de cada comunitat autònoma a l'entitat gestora, a l'efecte de qualificació i, si escau, a l'entitat col·laboradora de la Seguretat Social (MATEPSS), que assumeix la protecció de les contingències professionals.

Pel que fa a la qualificació de malaltia professional, correspon de fer-la a l'entitat gestora. L'entitat gestora o la mútua que assumeixi la protecció es veurà obligada a elaborar i tramitar el comunicat de malaltia professional, sense perjudici de l'obligació de les empreses de facilitar la informació que tinguin en el seu poder i que els sigui requerida per a l'elaboració del comunicat. Alhora, els serveis mèdics de les empreses col·laboradores haurien de traslladar, en el termini de tres dies, el diagnòstic de malalties professionals dels seus treballadors a l'entitat gestora o a la mútua.

Quan ha de fer l'empresa reconeixements auditius als seus treballadors i qui els ha de dur a terme?

El Reial decret 286/2006 estableix l'obligatorietat de l'empresari de portar a terme la vigilància de la salut dels treballadors que desenvolupen llocs de treball en els quals l'avaluació de riscos hagi posat en evidència l'existència de risc (article 11). Igualment, estableix l'obligatorietat dels treballadors de sotmetre's a aquests reconeixements mèdics.

La realització dels reconeixements audiomètrics constitueix una excepció a la Llei de prevenció de riscos laborals, exigint l'informe dels representants dels treballadors. Aquests reconeixements tenen com a objectiu la prevenció de les pèrdues de capacitat auditiva que puguin patir els treballadors exposats al soroll existent en l'ambient de treball, i establir les mesures preventives necessàries.

La vigilància mèdica comprendrà aquests tipus de reconeixements:

Un reconeixement inicial, abans de l'exposició al soroll o al començament.

Reconeixements periòdics, que es realitzaran d'acord al que estableix l'article 11 del Reial decret 286/2006. Es podran fer més sovint, segons el criteri del metge responsable.

- Quan se supera el valor superior de l'exposició que dona lloc a una acció, el reconeixement mèdic ha de realitzar-se almenys **cada tres anys**.
- Quan se supera el valor inferior de l'exposició que dona lloc a una acció, el reconeixement mèdic ha de realitzar-se almenys **cada cinc anys**.

Els reconeixements els hauran d'efectuar metges o altres persones qualificades sota la responsabilitat d'un metge en l'organització preventiva adoptada per l'empresa. I es faran seguint el Protocol de vigilància sanitària específica pels/les treballadors/es exposats a sorolls; en qualsevol cas, s'ha d'optar per la realització dels reconeixements o proves que causin les menors molèsties al treballador i que siguin proporcionals al risc.

Els treballadors han de ser informats del resultat del reconeixement en el cas que es detecti una lesió auditiva com a conseqüència de l'exposició al soroll. El treballador ha de ser informat pel metge o un altre personal sanitari competent.

Un cop efectuats els reconeixements, i quan es detecta una lesió a conseqüència del soroll, l'empresari ha de revisar l'avaluació de riscos i les mesures de control de risc que es van implantar i aplicar les recomanacions mèdiques, fins i tot la possibilitat de canvi de lloc de treball del treballador afectat, i es portarà a terme la revisió dels treballadors que hagin patit una exposició similar.

Els resultats facilitats han de referir-se a la capacitat per a desenvolupar la comesa corresponent al lloc de treball i les mesures preventives que s'han d'adoptar respecte a aquest treballador específic.

Àngel Escámez

1 BUTLLETÍ ERGAONLINE

<http://www.mtas.es/insht/ergaonline/ergaonline.htm>

El butlletí ErgaOnline el pots consultar a la web o pots sol·licitar que te l'enviïn al teu correu electrònic. L'objectiu que es persegueix amb aquest butlletí és difondre notícies i informacions de diversos aspectes relacionats amb la seguretat i salut en el treball, facilitant els enllaços necessaris perquè pugui accedir-se directament a la font de la informació.

Està dividit en seccions. La primera tracta **generalitats**, gairebé sempre a nivell internacional. També, recull la **legislació i normalització** d'interès de tot el món. Tot seguit, ofereix notícies de les **4 especialitats** de prevenció; seguretat, higiene, ergonomia i psicociologia i vigilància de la salut. També tracta notícies de **formació i documentació**. Hi ha dues seccions fixes, una anomenada **La Cueva de Hércules**, que tracta de llibres de prevenció de riscos laborals, i l'última i realment interessant, **El trabajo en el arte**, on a cada butlletí s'ofereix explicació i enllaç de quadres que parlen del treball. Per exemple, l'últim ha estat un recull de fotografies de les condicions de treball dels Estats Units d'Amèrica de començament del segle XX. S'agraeix el llenguatge utilitzat, ple d'ironia, que fa encara més agradable la lectura d'uns, a vegades, molt densos documents. Idioma: castellà.

2 GUÍA DE BUENAS PRÁCTICAS EN LA UTILIZACIÓN DE PRODUCTOS QUÍMICOS Y LA PREVENCIÓN EN EL TRABAJO

Aquesta guia pretén donar informació, als treballadors que fan servir productes químics a la seva feina, de la manera adequada de fer-ho, i dels riscos inherents a aquesta activitat. La guia es divideix en tres grans apartats: aspectes generals dels agents químics, intervenció i actuació del risc químic i emmagatzematge de productes químics. Idioma: castellà

3 FUNDACIÓN ENTORNO

www.fundacionentorno.org

Elaborada pel Consejo Empresarial Español para el Desarrollo Sostenible. Aquesta pàgina de medi ambient abasta àmpliament diversos continguts; legislació mediambiental, subvencions, permisos i llicències, formació, llibres i documents tècnics, casos pràctics, lectures recomanades, formació en línia, agenda d'esdeveniments i un llarg etcètera. També, et pots subscriure a 3 butlletins diferents: novetats, canal empresa sostenible i canal construcció sostenible. Idioma: castellà.

1

2

3